

- בא אצלי הקונסול שלנו בבומביי אריה אילן. הוא החליף לפני חמשה חדשים הקונסול הקודם מיכאל מיכאל. היחס אלינו, לדבריו, הורע לפני מלחמת סין-הודו. התחילו להכביד על מתן אשרות לישראל לבוא להודו ולהודים ללכת לישראל. הקסינו המסחר עם ישראל. מנעו כל הקלה מהקונסול הישראלי. כל זה נעשה על-פי הוראות שר החוץ R.K. נהרו: (לא קרוב של נהרו רזה"מ). זה היה לפני התקפת סין (20.10.62). חודש אחרי התקפת הוסב המצב. נאצר לא הגיב על התקפת סין כפי שרצו ההודים והיחס לנאצר הורע. בהודו התחילו הרהורים על שנוי כל תמדיניות ההודית. הקונסול נפגש אז עם הרב צירים בפרלמנט, הופיע גם בפני הוועד הפועל של מפלגת הקונגרס בפרלמנט. הוצע לו לראות את נהר

חסוי

חסוי

נאצר כי לא רק קנדי אלא גם כרושצ'וב חומך למעשה בהודו - התייצ. לימין הודו, ואז ציינו אנשי נהרו שלא כאנשי קולומבו (בורמה, ציילון ועוד) - אלא נאצר חומך בגלוי בהודו. לפני חודש ימים בא עלי צברי לדלהי. העתונאים חקפו אותו ושאלו באיזה עתון כצרי צוינה מלחמת סין כהחקפה. לעלי סברי לא היחה תשובה. נהרו בכל הודיע למחרת שלא היחה מדינה שעמדה לימין הודו כמצרים וכנאצר. אחר-כך בא ביקורו של הרמטכ"ל שלנו. הרמטכ"ל ההודי אמר שקונסול שהוא יודע כי משרד החוץ יחנגד לבואו, אבל הוא רוצה לראות הרמטכ"ל שלנו, ונתן הוראה לנספח הצבאי ההודי ברנגון לחת לצור אשרה להודו הרמטכ"ל ההודי פנה למשרד החוץ אם אפשר לקנות נשק מישראל, R.K. נהרו נתן הוראה שלא לקנות. הקניה שנעשתה - סודרה לפני כן.

הקצין ההודי שהיה פה לרגל הקניה חזר להודו וסיפר נפלאות על ישראל. הקשר עם צבא הודו מתפתח יפה. אבל המפנה לסובת מצרים לא שינה לע"ע, והיחס השלילי לישראל קיים בניגוד לצבא, אבל ההשפעה הצבא בהודו הולכת ומתגברת. הוא קטר קשרים עם קוראה הדרומית (שנלחמה בסין) ומנסה אפילו להחקש עם פורמוסה. השפעתו של קרישנה מנון עודנה גדולה, ולע"ע קשריו של הקונסול הם עם הימין, כי האגף השמאל של הקונגרס חומר עד עכשיו בקרישנה מנון. הסוציאליסטים הם חלשים.

סיפרתי לקונסול על חילופי הברכות בין נהרו וביני בשתי השנים האחרונות מאחרי שובו מביקורו בבורמה, וכי באגרה-הברכה האחרונה שקיבלתי מנהרו - המען הוא, שלא כבכל אגרותיו הקודמות לרה"מ של ישראל, ירושלים (ולא ת"א) ושאלתיו אם לדעתו יש בכך איזו משמעות, ואם כדאי לנסות לבוא בדברים עם נהרו. לדעת הקונסול אין הזמן עכשיו נוח לשיחה, ויש לחכות כמה חדשים עד שיחבר גורל הצעת קולומבו. במשרד החוץ יש להם ידיעות חמוהות על ישראל. שר החוץ הקודם כהויר (אולי מאהאוויר?) סבור שאת ישראל בנו יהודי גרמניה, והיסלר שנא אותם כשום שהם אוהבי בצע. משקל אנשי הרוח בהודו יורד - והמנהיגים הולכים ומתפכחים. עוזריו של הקונסול שלנו הם אביזמר ועוד בחור אחד בשם יגטיב.

בא אצלי צבי יעבץ. למד לפני שבע שנים באוניברסיטה בירושלים, היה דיקן של הפקולטה למדעי הרוח באוניברסיטה בח"א ונשלח לחבש לפני חצי שנה להקים שם אוניברסיטה. במלחמת הקוסמיות היה מאנשי פלמ"ח. הוא נחקש בחבש עם האינטלגנציה (העוינת לקיסר). לדעתי אין סכנה לקיסר כל עוד הוא חי, אחרי מותו תתחולל מהפכה (צבאית או עממית ? - חיחכן רק צבאית). הוא הקים מכון לחקר לימודים חבשיים. לפני שבוע ביקשו ממנו להביא מפה לחבש עוד אחד כמוהו לפתוח פקולטה למדעי טבע. בחבש לא סומכים על אפריקני

פנה ליובל נאמן שיחן לו איש מתאים וגם יודע לשמור סוד
(ביחסים עם האופוזיציה). האוניברסיטה בת"א לא רוצה שיחזור
לחבש, כי רקח, ליבס, פרוור ורוטנשטרייך לוחמים באוניברסיטה
בת"א ורוצים להצר צעדיה והתפתחותה. - מה כוחה של ירושלם
לעכב ? - יש מועצה מדעית, ובה 15 חברים, 14 מהם הם
מהאוניברסיטה העברית בירושלם. גם יחס המכסלה לא משביע רצון.
בת"א יש 1.600 סטודנטים (במדעי רוח, טבע, המשך רפואה -
כלומר לרופאים עולים שרוצים להשתכלל במקצוע), והנה לירושלם
נוחנים 27 מיליון, לת"א רק 620.000 ל"י, ת"א דורכת עוד
600.000 ל"י. בן ציון בן שלום הוא דיקן למדעי הרוח בת"א,
גם בר-אילן מקבל יותר מת"א. הפקולטות למשפטים וכלכלה הן
שלוחות של ירושלם וחלליות באקצין ובפוטנקין. אמרתי לו כי
כסף השנה איני מבטיח וגם איני נוהן לו שום תקווה, אבל אדבר
עם אבן ולשנה הבאה, בלי טפק, יש להגביר העזרה לת"א, כי יש
להקים אוניברסיטה בכל מרכז בארץ (חיפה, באר-שבע ועוד).
אדבר גם עם ראשי האוניברסיטה בת"א (דה-פריס ובן-שלום)
על החשיבות של חזרת יעבץ לחבש.

בערב חזרתי לירושלם.